

De mensen van Scoronlo

Frans Romkes, maart 2023

Twintig jaar voorzitter van Scoronlo, Een gesprek met Ela Hulshoff-Voorn

Letterlijk zichtbaar in het dorp

Een halve eeuw woont Ela Hulshoff-Voorn in Schoorl. Door de jaren heen raakte ze steeds meer geworteld in het dorp. Gevoed door de enthousiaste verhalen van haar man Piet, die als kind al verhuisde van Friesland naar Schoorl. Maar vooral door haar werk als vrijwilligster voor allerlei organisaties. Zoals het Comité Kamp Schoorl, de protestantse kerk en de bibliotheek. Ela liet zich letterlijk zien in het dorp. En zo gebeurde het dat ze een paar jaar geleden in het nieuws kwam als “de bekende Schoorlse Ela Hulshoff-Voorn”, die de nieuwe geldautomaat in het dorp feestelijk mocht openen.

Haar draai gevonden in Schoorl

Het kan wonderlijk gaan in een mensenleven. Want het duurde even voordat Ela haar draai in Schoorl vond. Hoe leuk ze het hier ook had, Ela voelde lang heimwee naar Weesp, het historische stadje dat ze in 1971 verliet. Ela wilde écht aarden in Schoorl. Naast Piet hielpen ook anderen daarbij. Klaas en Joke van Lienen, die moeten zeker worden genoemd. Gastvrij

zeiden ze: “Je bent altijd welkom bij ons.”

Klaas werd een voorbeeld voor Ela. Hij kende de verhalen achter de mensen en de gebouwen. “Als je die verhalen kent, dan leer je met andere ogen door je dorp te fietsen”, zegt Ela. Een ander lichtend voorbeeld voor haar is Wil Janssen. Met hem werkte ze veel samen, en nog steeds. “Wil is mijn baken, altijd nog”, zo vat Ela het treffend samen.

Het geheim achter twintig jaar voorzitterschap

In mei 2003 werd Ela gekozen tot voorzitter van Scoronlo. Twintig jaar geleden alweer. Wat is het geheim achter Ela’s lange voorzitterschap? Zelf is praat ze er bescheiden over, té bescheiden zelfs. “Tja, ik ben eigenlijk blijven plakken”, zegt ze. Om er gelukkig meteen aan toe te voegen dat ze daar geen minuut spijt van heeft. En als we doorpraten, wordt snel duidelijk waar Ela voor staat. Ze houdt van mensen en maakt graag contact: “Ik kan in de supermarkt gerust een uur met iemand staan praten.” Ela legt verbinding met en tussen mensen. En heeft veel gevoel voor de harmonie in de samenwerking. Dat laat ze ook zien als voorzitter van het bestuur. “Iedereen moet in een vergadering wél tot zijn recht komen en op het juiste moment het woord krijgen. Je moet het werk sámen doen.” Dat bepaalt haar stijl als voorzitter. Soms merkt ze daarbij haar eigen ongeduld. Dan zegt ze in zichzelf: “Nee, nog even wachten voordat ik dit gesprek afkap, blijf luisteren.” Maar als een discussie té lang duurt, dan grijpt ze in, natuurlijk.

Leren van elkaar en van jezelf

Samenwerken met mensen. Daarom paste Scoronlo zo bij Ela. In 2003 was de vereniging nog “een knus clubje.” Veel kleiner dan nu. Er is nog een rode draad in Ela’s verhaal. Dat is leren, hoe kan het ook anders voor een oud-onderwijzeres, Ela leert niet alleen van mensen die een voorbeeld voor haar zijn, maar ook van haar ervaringen.” Omdat ze in verschillende organisaties actief is, ziet ze hoe

dingen samenhangen. En dat leidt weer tot allerlei nieuwe vormen van samenwerking. Bijvoorbeeld tussen Scoronlo en de bibliotheek, die samen aantrekkelijke lezingen organiseren. Ook van haar eigen handelen leert Ela, steeds opnieuw. Ze is gevoelig voor wrijving tussen mensen en stapt dan gemakkelijk op mensen af. Om naar ze te luisteren en haar waardering uit te spreken. Zo leerde ze ook om conflicten te benoemen en tegelijkertijd de pijn te voelen als ze die moet helpen oplossen. En om te denken in het belang van de vereniging: "Ik ben bezig voor de vereniging en dan kan ik mijn emoties even stallen."

Groei en ontwikkeling van Scoronlo

In de twintig jaar dat Ela voorzitter is van Scoronlo veranderde veel. De vereniging groeide gestaag. Natuurlijk, er waren ook periodes van stagnatie. Maar daarna kwam de vaart er weer in. We organiseren lezingen van hoge kwaliteit, zegt Ela, organiseren aantrekkelijke excursies en werken elk jaar mee aan openmonumentendag. We staan jaarlijks op de braderie in Groet, waar we mooie gesprekken voeren over de geschiedenis van Schoorl, Groet en Camperduin. Leden en iedereen die dat wil, kunnen elke week met hun vragen terecht in het oude raadhuisje van Groet. En niet te vergeten: we geven nu al vijf jaar een prachtig jaarboek uit. Dat is écht onze pijler, waardoor ook het ledental is gegroeid. Met 323 leden zijn we meer dan twee keer zo groot als twintig jaar geleden. Heel tevreden is Ela over de goede samenwerking met de gemeente Bergen. Door de jaren heen is de drempel naar de gemeente heel laag geworden. Er is veel meer samenspraak dan eerst en we krijgen als historische vereniging veel gedaan. "Daar ben ik heel dankbaar voor", zegt Ela.

Nieuwe mensen en generaties verbinden met Scoronlo

Ela tekent in maart 2023 graag bij voor nog eens drie jaar voorzitterschap van Scoronlo. "Het vrijwilligerswerk helpt me nog steeds om mezelf te ontwikkelen, ik groei er zelf door. Ik heb het idee dat ik daardoor toch weer wat meer witte draadjes in mijn hersenen krijg", zegt ze lachend, "want ik word lui als ik niets doe. Dan denk ik, o, dat kan volgende week wel." Tijdens de coronapandemie merkte Ela dat ze ook vanuit huis een heleboel kan doen. Ze gaat graag mee met de veranderingen op digitaal gebied en schafte net nog een nieuwe laptop aan. "Nu zit ik 's ochtends om zes, zeven uur achter de computer", zegt Ela, "want ik wil overdag de ruimte hebben om hier mijn dingen te doen."

Die uitspraak gaat over de thuisbasis van waaruit Ela werkt. Haar gezin, haar man Piet, haar kinderen en kleinkinderen. Die staan op de eerste plaats. Piet stond altijd pal achter wat Ela deed. En nog steeds, ook nu hij de ziekte van Parkinson heeft. Ela weet niet hoe de situatie thuis zich ontwikkelt en hoeveel tijd en ruimte ze straks nog heeft voor al haar vrijwilligerswerk. Maar plannen voor Scoronlo heeft ze genoeg. Zoals zorgen voor continuïteit in het werk van de vereniging en het vernieuwen van de website. En vooral: op tijd nieuwe mensen en generaties verbinden met Scoronlo. "Ik vind het heel goed dat de gemeente Bergen nu een jeugdburgemeester heeft. Wat zou het toch mooi zijn om een jeugdafdeling te hebben in onze vereniging. Contact met de scholen hebben we al. Wie denkt en doet er met ons mee?" Laat het Ela maar weten:

voorzitter@scoronlo.nl

Elke dinsdagmiddag aan de slag in het oude raadhuisje van Groet. Een kennis-making met de vrijwilligers van het documentatieteam van Scoronlo

Scoronlo is thuis in het oude raadhuisje in Groet

Alweer vijf jaar is het oude raadhuisje in Groet (het kleinste van Nederland) de thuisbasis van Scoronlo. Voordat het raadhuisje werd betrokken, bewaarde de vereniging haar verzamelingen op verschillende plaatsen, bij leden thuis. In het raadhuisje kwamen de boeken, tijdschriften, mappen met knipsels en foto's, brochures, ansichtkaarten en voorwerpen voor het eerst bij elkaar. Een rijk bezit, maar nog onoverzichtelijk en niet ontsloten.

Scoronlo wil belangstelling wekken voor de geschiedenis van Schoorl, Groet en Camperduin en het bestuderen ervan stimuleren. En vooral: de opgedane kennis verspreiden onder een breed publiek. Om dat goed te doen, moeten de verzamelingen worden bewaard, geordend en toegankelijk gemaakt.

Elke dinsdagmiddag zijn vrijwilligers aan de slag

Al meteen in 2018 ging een groep vrijwilligers hiermee aan de slag. Op dinsdagmiddag, zodat het raadhuisje elke week open is voor bezoekers van binnen en buiten de vereniging. Nog zonder uitgewerkt plan. De verzamelingen een goede plaats geven, dat was het eerste dat nodig was. Kasten werden getimmerd en geplaatst. Boeken en mappen in de kast gezet. En waardevolle voorwerpen tentoongesteld in een vitrine.

In de afgelopen jaren is een actieve vrijwilligersgroep ontstaan: het documentatieteam van Scoronlo (zoals Ad Eekhout het treffend noemt). Ad Eekhout, Martien Mol, Rien van Regteren, Arian de Rijk en Louis Smak zijn op dinsdagmiddag vaak in het raadhuisje aan het werk.

Wat de vrijwilligers beweegt

Elke vrijwilliger van het team heeft zo zijn eigen beweegredenen om zich in te zetten voor (de verzamelingen van) Scoronlo. Op een van de dinsdagmiddagen vertelden Ad, Martien en Louis mij daarover. Arian deed zijn verhaal door de telefoon.

Louis Smak

“De verhalen van en over mensen horen”, dat is belangrijk voor Louis. Hij woont al bijna een leven lang in Groet en Schoorl. In de dorpen zag hij in de loop van jaren veel verdwijnen. Vooral mensen met beroepen, zoals de smid, de kruidenier en de bakker. In de verzamelingen van Scoronlo ziet hij die mensen en dingen uit zijn jeugd weer terug.

Martien Mol

“Ik ben een verzamelaar”, zegt Martien uit de grond van zijn hart. Mappen vol knipsels over de dorpen van Schoorl getuigen hiervan. Ook voor Martien gaat het om de verhalen. Het verhaal achter een gebouw bijvoorbeeld. Wat bewoog een architect om een gebouw juist op deze manier te ontwerpen?

Ad Eekhout

“Orde brengen in de chaos”, dat is wat Ad met zijn achtergrond van bibliothecaris motiveert. Als je daardoor dingen over je omgeving te weten komt, dan pas ga je ze zien, zo vertelt hij. Ordenen is ook nodig om vragenstellers de goede weg te wijzen. Zodat ze zelf in ons materiaal de antwoorden kunnen vinden.

Arian voelt zich sterk verbonden met het raadhuisje. Hij zette zich met volharding ervoor in dat Scoronlo het medegebruik van het raadhuisje kreeg. En deed daarna veel praktisch werk om de ruimte in gebruik te kunnen nemen. Arian richt zich in het bijzonder op de voorwerpen die Scoronlo geregeld krijgt aangeboden. Die worden geregistreerd en krijgen een plaats in de verzameling. Aan mensen die op dinsdagmiddag graag even een kijkje binnen willen nemen, vertelt hij met plezier het verhaal over het raadhuisje.

Er is veel bereikt, maar nog meer nodig

In de vijf jaar dat het documentatieteam aan het werk is, is al veel bereikt. Zo zijn met monnikenwerk documenten gedigitaliseerd, mappen uitgezocht en geordend. Kortgeleden kwam ook een catalogus gereed van alle boeken van Scoronlo, met indexen op trefwoorden en auteurs. Maar er is meer nodig, véél meer. Waardevolle informatie zit vaak nog in de hoofden van mensen. Of is nog verborgen in mappen die niet zijn ontsloten. En de verzamelingen groeien nog steeds.

Tijd voor bezinning en nieuwe plannen

Het is tijd voor bezinning. Blijven we doen wat we deden? Of kunnen we het anders aanpakken? We gaan plannen te maken voor de toekomst, vertelt het documentatieteam. Met elkaar en met het bestuur gaan we gesprekken voeren over de keuzen die Scoronlo maakt bij het verzamelen en toegankelijk maken van haar verzamelingen. Wat willen (en kunnen) we wél en niet verzamelen en waarom? Wat zijn dan onze selectiecriteria? Kunnen we het digitaliseren van materiaal versnellen? En hoe kunnen we de website beter benutten om onze verzamelingen toegankelijk te maken?

Tijd voor uitbreiding en verjonging

Het is ook tijd voor uitbreiding en verjonging van de vrijwilligersgroep van het documentatieteam. Zodat wordt doorgebouwd op het fundament dat in de afgelopen jaren is gelegd. Het team zoekt het verborgen talent in onze vereniging!

Een uitnodiging aan enthousiaste leden: sluit u aan en voeg iets toe

Plannen maken voor de toekomst. Uitbreiding en verjonging van het team. Wat het documentatieteam betreft, gaat dat hand en hand. Samen met nieuwe mensen plannen maken. En daarna samen aan het werk gaan. Het team nodigt enthousiaste leden daarom van harte uit om zich aan te sluiten. Zodat er letterlijk meer hoofden en handen beschikbaar komen om al het werk ter hand te nemen!

Wilt u graag iets toevoegen aan het documentatieteam? Werkkracht, kennis, ervaring, nieuwe ideeën en denkkraft? Laat het ons eten! Loop snel eens op dinsdagmiddag het raadhuysje in Groet binnen. Of stuur het documentatieteam een e-mail:

documentatieteam@scoronlo.nl

De redactie van het jaarboek van Scoronlo. Een gesprek met hoofdredacteur Henk Stapel

De jaarboekredactie: van links naar rechts Henk Stapel, Hans van Santen en Pim Weeda

Achter de schermen van het jaarboek

In november vorig jaar verscheen het Jaarboek 2022 van Scoronlo. Alweer het vijfde in een alomt gewaardeerde reeks die in 2018 begon. Als lid van Scoronlo heeft u het jaarboek vast en zeker met plezier doorgebladerd, de artikelen gelezen en de prachtige foto's en illustraties bekeken. De artikelen worden geschreven door auteurs van binnen en buiten de vereniging. Verantwoordelijk voor het geheel is de jaarboekredactie, die sinds het najaar bestaat uit drie leden: Henk Stapel, Pim Weeda en Hans van Santen. Door het jaar heen werken ze aan het volgende jaarboek.

Wat gebeurt er allemaal achter de schermen? Wat wil de redactie met het jaarboek? Waar komen de ideeën voor artikelen vandaan? En hoe ontstaat gaandeweg weer een nieuwe editie? Over deze vragen sprak ik met Henk Stapel, de hoofdredacteur.

Het jaarboek is van tastbare waarde

“Je moet als historische vereniging iets doen”, zegt Henk. Daardoor blijven de leden zich betrokken voelen bij de vereniging. We geven lezingen, organiseren excursies en doen historisch onderzoek. En we geven het jaarboek uit. Zo'n jaarboek is iets tastbaars. Mensen lezen het niet alleen. Ze praten er ook graag over.

Over een artikel dat gaat over iets dat ze kennen, of waaraan ze persoonlijke herinneringen hebben. In deze digitale tijden is het kleurig gedrukte jaarboek ook van tastbare waarde. Dat gooi je niet bij het oud papier, je bewaart en verzamelt het.

Aan de slag voor het volgende jaarboek

Meteen na het verschijnen van een jaarboek bespreekt de redactie alweer de ideeën voor het volgende. De redactie draagt zelf onderwerpen aan, maar staat vooral open voor spontane initiatieven van leden en anderen. Soms komt een auteur al met een kant en klaar verhaal. Er melden zich ook mensen die een artikel willen schrijven over een bepaald onderwerp. Zou het iets zijn voor het jaarboek? Het komt ook voor dat iemand veel weet over een voorwerp, een gebeurtenis, een bedrijf of een foto en zegt: "Het zou leuk zijn als daar een artikel over komt, maar ik kan zelf niet schrijven." Dat is geen enkel probleem, onderstreept Henk. We doen dan een beroep op auteurs uit ons netwerk om het artikel te schrijven.

De redactie bespreekt alle ideeën en onderwerpen die zijn aangedragen. Onze leden hebben een uiteenlopende belangstelling, weet de redactie. Daarom is het jaarboek gevarieerd en biedt het voor elk wat wils. Leden die hier zijn geboren en getogen, herkennen zich in verhalen over hoe het leven hier vijftig jaar geleden was. Dus schrijven we over scholen, bedrijven en verdwenen winkels. Mensen die hier komen wonen, willen gewoon iets weten over hun nieuwe omgeving. De een houdt van een wat diepgaander artikel over een markant persoon van driehonderd jaar geleden, de ander leest graag een luchtig artikel over het optreden van een zangkoor. Schrijven over dagelijkse dingen vervult zeker een rol, want daardoor worden veel mensen lid van Scoronlo. Er is ook ruimte voor diepgravende artikelen, die niet meteen tot verbeelding spreken. "Met een artikel over het Noordhollandsch Kanaal wint je geen zieltjes. Want er is niemand die iets heeft met dat kanaal. En daar schrijf ik dan over", zegt Henk met een brede glimlach. Want zo bedienen we ook lezers die buiten de dorpen wonen. Onze invalshoek is weliswaar Schoorl, maar er zijn allerlei interessante

dwarsverbanden met onze buurgemeenten en andere regio's. Op die manier onderhouden we ook het contact met zusterverenigingen. En wordt Henk gevraagd om lezingen te geven in Schagen en De Zijpe.

Schrijven, lezen en toetsen

In een vergadering kiest de redactie welke artikelen in het volgende jaarboek worden opgenomen. Er worden afspraken gemaakt met de auteurs en die gaan vervolgens aan de slag. Tussendoor houden redactie en auteurs contact over de voortgang. Halverwege het jaar leveren de schrijvers hun artikelen en beeldmateriaal in. Alle redactieleden lezen daarna de artikelen. Ze toetsen niet alleen de inhoud, maar ook de structuur van de verhalen. Dat is een heel werk. "Een artikel moet een kop en een staart hebben. Er moet structuur in het verhaal zitten en het moet gaan over de dorpen van Schoorl", legt Henk uit. "Het verhaal moet ook kloppen en onderbouwd zijn, het gebruik van literatuur en andere bronnen zijn belangrijk. In ons jaarboek nemen we geen standpunten in", voegt Henk eraan toe, "Scoronlo is neutraal en doet aan objectieve geschiedschrijving." Het leukste is als een artikel vernieuwend is. Dat het gaat over een onderwerp waarover nog nooit is geschreven en dat er dingen naar voren komen die onbekend zijn. "Dat vinden mensen leuk."

Vrijwillige redactied medewerkers zijn welkom!

Nu Hans van Santen de redactie heeft versterkt, kan de redactie het werk goed aan. De samenwerking is goed en we vullen elkaar mooi aan, vertelt Henk. Alle redactieleden brengen hun eigen expertise en ervaring in. En samen kennen ze heel veel mensen. Dat helpt bij het ophalen van verhalen en ideeën en bij het uitkiezen van goede artikelen voor het jaarboek. "We rooien het goed met ons drieën", zo vat Henk het samen. Heeft de redactie dan geen wensen meer? Wel degelijk! Enthousiast vertelt Henk over een groep vrijwilligers die rondom de redactie is ontstaan. Gerard Smit bijvoorbeeld, die met gemak voor anderen een artikel kan schrijven. En Ad Eekhout heeft aangeboden behulpzaam te zijn bij het ontcijferen van oude handschriften in archiefstukken. Zij vormen samen met

anderen een groep van redactiemedewerkers, die altijd uitbreiding kan gebruiken. De redactie doet dan ook graag een beroep op mensen, jong of oud, die artikelen willen schrijven, hun talent willen inzetten voor een illustratie bij een artikel of gericht willen zoeken in een archief. Of misschien wel met een drone een foto willen nemen. Neem gerust contact op met de redactie: redactie@scoronlo.nl

Zo lang we alle drie aan boord blijven, houden we het nog wel een tijdje vol. Dat is het gevoel dat de jaarboekredactie nu heeft. Maar toch, de leden kijken ook vooruit. Verjonging is een thema voor de gehele vereniging. Die nieuwe redactiemedewerkers zijn dus ook daarom van harte welkom. Ze kunnen een tijdje meelopen en ervaren wat het werk inhoudt. En als er een klik is, misschien later het stokje overnemen. Zodat Henk Stapel dan toch eindelijk nog zijn boekje kan schrijven over een voorouder die als lapjespoep uit Hannover, een marskramer, is neergestreken in West-Friesland.